

ΑΠΟ ΤΑ ΔΡΑΜΑΤΑ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΚΟΠΕΙΑΣ

Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΔΥΟ ΑΔΕΛΦΩΝ

Ο βορμάρδιαμος των Παρισίων από την τρομερή γερμανική «Βέρθα». Η αγωνία των Παρισίων. Κυβέρνησις, στρατός και υπηρεσία κατασκοπείας στὸ πόδι. Όπου εμφανίζεται ἕνας Γάλλος πρεδότης. Ο ἔξεπερμένος κχι ἔκφυλος ἀριστοκράτης. Πῶς τὸν ἀνακαλύψαν. Η ἀδελφοκτονία κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Α τῆς Μαρτίου τοῦ 1918, ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἐξέδωκε τὸ ἐξῆς ἀνακοινωθέν: «Ο ἔχθρὸς ἐξομάρδιαμος τὸ Παρίσι μὲ ἕνα εἰδικὸ κανόνι, πολὺ μεγάλῃς δυνάμεως. Ἀπ' τὴς ὀκτώ το πρωί, κάθε τέταρτο τῆς ὥρας, ἐκπεφταν στήν πρωτεύουσα καὶ στὰ περίχωρα ὀδίδες τὸν 240. Λαμβάνονται μέτρα δραστηρίγια γιὰ νὰ σταματήσῃ ἡ δράσις τοῦ κανονιοῦ αὐτοῦ».

Ἐνα μῆνα σχεδὸν πρὶν ἀπ' τὴν ἐξδοσι τοῦ ἀνακοινωθέντος αὐτοῦ — τὸ ὅποιον, ὅπως καταλάβαινε βέβαια, μιλοῦσε γιὰ τὸ περίφημο καὶ μυστηριώδες γερμανικὸ κανόνι «Βέρθα» — ἡ ἀγγλικὴ ὑπηρεσία κατασκοπείας, ἡ τρομερὴ «Ἰντέλλιτζαν

Σέρβις», εἶχε ἀρχίσει νὰ παρακολοθεῖ ἀγρυπνα ὀλες τίς ἐνεργείες κάποιου ὑπόπτου Γάλλου. Ο ἀνθρώπος αὐτός, σύμφωνα με τὴς πληροφορίαις ποὺ εἶχαν μαζέψει αὐτὴ Γερμανία μερικὸι πράκτορες τῆς «Ἰντέλλιτζαν Σέρβις», βρισκόταν σὲ διαρκῆ ἐπαρῆ μὲ ἕνα ἐχθρὸ κέντρο κατασκοπείας, μὲ τὸ γνωστὸ δηλαδὴ «Γοίτο Γραφεῖο», τὸ ὅποιο εἶχε ὡς ἀποκλειστικὴ τὸν δουλειὰ τὴν ἀνάπτυξη καινοῦργιων κατασκοπῶν. Ἐπειδὴ δὲ τελευταία οἱ Σύμμαχοι εἶχαν κατορθώσει ν' ἀνακαλύψουν καὶ νὰ διώξουν ἀπ' τὰ ἔδαφια τὸν ὄλον τὸν Γερμανοῦς κατασκοπῶν, ἡ γερμανικὴ ὑπηρεσία κατασκοπείας εἶχε ἀρχίσει νὰ προσλαβάνη πράκτορας ὑπερκοπῆτος συμμαχικῆς ἢ ὀδοτέρας.

Ο μυστηριώδης ἐκείνος Γάλλος, τὸ ὅποιον τὸ ὄνομα εἶμενε μυστικὸ, διότι ἀνήκε σὲ μιὰ ἀπὸ τίς μεγαλύτερες οἰκογένειαις τοῦ τόπου του, καὶ τὸ ὄποιο θὰ ὀνομάζοιεν σὸ ἐξῆς Α. Β., εἶδνε κάθε ὀπαρῆα ὅτι ἦταν ἱκανὸς νὰ προδῶσι τὴν πατρίδα του. Τὸ παρελθὸν τὸν ἦταν γεμάτο ἀπὸ πολλὰ σκοτεινὰ σημεία. Ἀνήκε, ὅπως εἶπαμε, σὲ μιὰ ἀπ' τίς ἐνδοξότερες οἰκογένειαις τῆς Γαλλίας. Εἶχε ἀκόμη ἕνα μικρότερο ἀδελφὸ, ποὺ ὑπηρετοῦσε σὲ μέτωπο ὡς ὀβολογὰς τῆς ἀεροπορίας κ' εἶχε ἐπαγγελματιένους τιμητὰ ἀπ' τοὺς ἀνωτέρους τοῦ μὲ εἴφημο μνεία. Ἀλλὰ ὁ Α. Β. εἶχε ἔλθει ἀπὸ πολλὰ χρόνια σὲ ρῆσι με τὴν οἰκογένειά του, ἡ ὀποία τὸν εἶχε ἀπὸ τότε ἀποκηρύξει. Ἀφοῦ σπατάλομε λοιπὸν τὸ περιθώριον ἀπ' τὴν παρρηκὴ περιουσία, εἶχε πέσει στήν πὺ χειροτέρας βαθμίδας τῆς ἐξαχρειώσεως, κ' εἶχε κάνει τίς ἀτιμωτικότερας δουλειάς, γιὰ νὰ μποροῦν νὰ ζῆσι. Ἡ ἀστυνομία εἶχε ἀρκετὰ φορὲς ἔλθει σὲ δυσκολίαις μαζί του.

Όταν ἄρχισε ὁ πόλεμος, ὁ Α. Β. βρισκόταν στή Γερμανία. Θὰ μποροῦσε συνεπῶς στήν περίπτωσι ἐκείνη νὰ κερδίσει κάλι τὴ χαμένη τὸν τιμῆ, γρονόνησι στήν πατρίδα του γιὰ νὰ καταταθῆ στρατιώτης. Ἀντ' αὐτοῦ ἄμως, προτίμησε τὸ ἀσχῶς τῆς λιποταξίας. Ἐπειν σὸ ἐξῆστερικὸ καὶ ζῶσε με τὰ χεῖματα τὸν ποὺ ἔστειλαν οἱ φίλοι του ἀπ' τὴ Γαλλία. Κατόπι εἶχε ἔλθει, ὅπως εἶπαμε, σὲ συνεννόησι με τὴ γερμανικὴ κατασκοπεία, ἡ ὀποία σκόπευε νὰ τὸν χρησιμοποιήσῃ γιὰ κάποια ἀποστολὴ στή Γαλλία. Γι' αὐτὸ ἡ «Ἰντέλλιτζαν Σέρβις», καὶ μαζί μ' αὐτὴν κ' ἡ ἄλλες ὑπηρεσίαι ἀντικατασκοπείας τῶν Συμμάχων, παρακολοθεῖσαν ἀγρυπνα τὸ ἐκινδύνου αὐτοῦ ἀτομοῦ.

Ἡ ὕποψις τὸν δὲν ἀργήσῃ νὰ ἐπαληθευθῶν. Ο Α. Β. ἀλλάξε ξαφνικὰ ζῶσι, κ' ἄρχισε νὰ ζοδεῖται ἀσὺλόγηστα, σάν νὰ εἶχε γίνει ἀπότιμος ἔκατομηριώδης! Ἐπειτα ἄφησε τὴ Γερμανία καὶ πήγε στήν ὀλλανδία, ἀπὸ κει δὲ — αὐτός ἦταν ὁ ὄρομος ποὺ ἀκούοντοσαν σινηθῶς οἱ Γερμανοὶ κατὰσκοποι — πέρασε στήν Ἀγγλία. Ἀπ' τὴν τελευταία αὐτὴ χώρα πτόρεσε πρὶν ἐπὶ κόλα νὰ μῆσὶ στή Γαλλία καὶ νὰ φτάσῃ στὸ Παρίσι.

Οἱ πράκτορες τῶν Συμμάχων δὲν τὸν ἔχασαν ὀτε στιγμή ἀπ' τὰ μάτια τους. Μὲ τὰ στοιχεῖα ποὺ εἶχαν στὰ χεῖρα τους, μποροῦσαν νὰ τὸν πιάσουν ἄμεσως ὡς ὕποπτο, ἢ τοῦλάχιστον ὡς λιποτάκτη. Προτίμησαν ὄμως νὰ τὸν ἀφήσουν ἀκόμη εἰλεῖθερο, γιὰ νὰ ἴδουν ποῖα ἦταν ἡ ἀποστολὴ του καὶ νὰ τοὺς ἄλλους σινηθῶς ἀποκρύψῃ.

Ο Α. Β. φαινόταν «ἀτζαμῆς» ἀκόμη στή δουλειὰ του. Ἐτοι οἱ πράκτορες τῶν Συμμάχων μποροῦσαν νὰ τὸν παρακολοθεῖσαν με εὐκολία, χωρὶς νὰ κινήσουν τί ὕποψιες του. Ἐπὶ τέλος, κατόρθωσαν νὰ τὸν κάνουν νὰ σχετισθῆ με μιὰ γυναίκα τῆς Μονμάρτης, τὴν ὀποία εἶχαν στήν ὑπηρεσία τους γιὰ νὰ «παραρῆσι» καὶ νὰ «ἐξομαρνήσι» τοὺς ὑπόπτους. Ἡ γυναίκα αὐτὴ ἄρχισε, με καταπληκτικὴ ἐπιτηδεύτητα, νὰ παραμονεύει μισροστὰ στὸν Α. Β. γιὰ τὴ δύσκολη οἰκονομικὴ θέσι στήν ὀποία βρισκόταν. Τότε ἐκείνος εἶχε τὴν ἀφέλεια νὰ τῆς προτεῖνῆ ἄμεσως νὰ μῆσὶ στήν ὑπηρεσία τῆς γερμανικῆς κατασκοπείας.

Ἐτοι, χωρὶς στήν ἱκανότητα τῆς γυναίκας αὐτῆς, οἱ πράκτορες τῶν Συμμάχων ἔμαθαν ὅτι ὁ Α. Β. εἶχε ἔλθει στή Γαλλία με τὴν ἐντολή νὰ πληροφορήσῃ τοὺς Γερμανοὺς γιὰ τὰ σημεία, στὰ ὀποία ἐκπεφταν ἡ ὀδίδες τῆς «Βέρθας» καὶ γιὰ τίς ζῆμιες ποὺ προκαλοῦσαν.

Τώρα πρὶν ἔπρηξαν ὀλα τὰ στοιχεῖα ποὺ χροιαζόντοσαν γιὰ νὰ συλλεφθῆ ὁ Α. Β. καὶ νὰ τουφεκισθῆ ἄμεσως ὡς κατὰσκοπος. Ἀλλὰ ὁ συνταγματάρχης Μπερζέ, τῆς γαλλικῆς κατασκοπείας, σκέφθηκε νὰ εἰδοποιήσῃ πρῶτα τὸν ἀδελφὸ του ἀεροπόρο, ὁ ὀποῖος βρισκόταν τίς ἡμέρας ἐκείνες στὸ Παρίσι με ἄδεια. Εἶχε κάνει τὴ σκέψῃ ὅτι ὁ ἡρωϊκὸς ἐκείνος ἀξιωματικὸς θὰ κατόρθωνε ἴσως νὰ πείσῃ τὸν ἀδελφὸ του, ὅτι μόνον νὰ μετανοήσῃ, ἀλλὰ καὶ νὰ μανερῶσῃ τὰ ὀνόματα ὀλων τῶν Γερμανῶν κατασκοπῶν ποὺ ὑπῆρχαν στὸ Παρίσι.

Εἶνε ἕνα βράδν τοῦ Ἀπριλίου τοῦ 1918. Τὸ Παρίσι εἶχε ἠρηχάσει ὀλόκληρο, ἀν καὶ δὲν εἶνε παρὰ 11 μὸναχο ἡ ὄρα. Σκοτάδι κ' ἠσυχία ἀπόλυτη βασιλευῖ ο' ὀλη τὴν ἀέρανη πολιτεία. Οἱ Παρισιοὶ νοῦθον μιὰ ἀγωνία νὰ τοὺς πῆξῃ τὸ στήθος. Χθὲς ἀκόμη ἡ ὀδίδες τῆς Βέρθας εἶχαν ἐξακολοθεῖσαι νὰ ὀπειρῶν τὸν ἄνατο, τὸν τρώει καὶ τὴν καταστρεφῆ!.. Ἡ Κυβέρνησις, με ἐπαγγελματιένους ἀνακρινῶντα, εἶχε προσπαθῆσι νὰ καθηρογῆσι τὸν πληθυσμὸ, ὁ ὀποῖος, μὴ ἔχοντας ἰδέα ἀπ' τὴν ἐπιστήμη τῆς πυροβολικῆς, νόμιζε ὅτι ὁ ἐχθρὸς εἶχε φτάσει ἔξω ἀπ' τὸ Παρίσι. Στὰ ἀνακοινωθέντα αὐτὰ ἡ Κυβέρνησις ἐξηγοῦσε στοὺς πολίτες ὅτι ἡ «Βέρθα» βρισκόταν 100 τοῦλάχιστον χιλιόμετρα μακριὰ ἀπ' τὴν πόλι (ἐκ τῶν ὀστέρον ἀπεδείχθη ὅτι εἶχε στήθεϊ σὲ ἀπόστασι 120 χιλιόμετρον, κοντὰ στήν Κρεπὶ-ἄν-Λα-σωνῶν).

Συγχρόνως εἶχαν ληφθῆ μέτρα ἐξαιρετικὰ, γιὰ νὰ κάνουν τὸ τεραστίου κανὸν νὰ σωσάσι: ὀλόκληροισ στολισκοῖς ἀεροπλάναον εἶχαν ἐξακρινῆσι γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτὸ. Μέσα δὲ σὲ λίγες μέρες, ἡ συμμαχικὴ ἀντικατασκοπεία εἶχε κατορθώσει, χωρὶς στήν ἠρωϊκὴ θυσία δύο τοῦμυροῦν τῆς πράκτορων, νὰ μάθῃ κάθε λεπτομέρεια, σχετικὴ με τὸ μυστηριώδες κανόνι. Μ' ὀλα ὀμως τὰ τεκνηρικὰ ἀνακοινωθέντα, οἱ Παρισιοὶ δὲν μποροῦσαν νὰ συνῆλθον ἀπ' τὸν τρόμο τους. Γι' αὐτὸ ἡ πόλις εἶνε ἔρημη καὶ σκοτεινὴ, κ' οἱ σπάνιοι διαβάτες, χλωμοὶ καὶ φοβισμένοι, πηγαῖνον σὺρραῖα στοὺς τοίχους, σάν νὰ περιμένουν ν' ἀκούσων ἀπὸ στιγμή σὲ στιγμή τὸ τρομερὸ βοητὸ τῶν ὀδίδων τῆς «Βέρθας».

Σ' ἕνα γραφεῖο τῆς «Γενικῆς Ἀσφαλείας» κοινοδουεῖται ἔξαφνα τὸ τηλεφῶνον. Μιὰ φωνὴ, πινυμένη ἀπ' τὴν ἀγωνία, προφέρει μερικῆς ἀκατάληπτης λέξεις. Ὁ ἀστυνομικὸς ἐπιθεωρητῆς Πῶντ σφιγγει νευρικὰ τὸ μικρόφωνο σ' αὐτὸ του, γιὰ ν' ἀκούσῃ καλύτερα. Καί! τώρα καταλαβαίνει περὶ τίνας χροῖεται!... Ἐνα ὄνομα καὶ μερικῆς φράσεως κάνουν τὸν ἀστυνομικὸ αὐτὸ νὰ χλωμάσῃ, μ' ὀλο ποὺ εἶνε σινηθισμένος νὰ μαθαῖνι κάθε εἶδους τραγικῆς εἰδήσεως. Κρεμαῖε τὸ ἀκούσιτὸ αὐτὸ θέσι του καὶ μένει λίγες στιγμῆς σάν κεραινόληκτος. Ἐπειτα φωνάζει ἕνα χρονοῦλάκα τὸν νὰ παρῆνι μαζί του...

Ἐπειτ' ἀπὸ λίγα λεπτὰ οἱ δύο ἀστυνομικοὶ βρισκονται στήν ἀθήουσα ἐνῶς ἀπ' τὰ παλῆτορα καὶ μεγαλύτερα μέγαρα τῆς πρωτεύουσῆς. Τὸ μόνον φῶς τῆς σάλας αὐτῆς εἶνε μιὰ μικρὴ λαμπίτσα, σκεπασμένη μ' ἕνα κόκκινο ἀμπαζῶν. Ἐνας ἄνδρας, με στολὴ ἀεροπόρου, καθεται μπροστὰ σ' ἕνα γραφεῖο, σκυφτός, με τὸ κεφάλι χωμένο μέσα στὰ χεῖρα του. Στὸ πρόσωπο του εἶνε χωμένο μιὰ χλωμάδα νευρικὴ. Καὶ μπροστὰ στὰ πόδια του βρισκεται ἔκπλομένο ἕνα πτόμα!... Τὰ μάτια του νευρῶς ἔχουν μένει ἀνοιχτὰ, ὀσθονῆτα πρὶν ἀπ' τὸν θάνατο. Στὸ μέτωπο του εἶνε ἀπλομένη μιὰ σκοτεινόχρωμη σιματηρὴ κηλίδα, ποὺ μεγαλύνει διαρκῶς!..

Καταλαβαίνετε τώρα τὸ δράμα ποὺ ἐκτυλίσθηκε μέσα στὸ σπίτι ἐκεῖνο. Τὰ θερμὰ λόγια τοῦ ἠρωϊκοῦ ἀεροπόρου δὲν κατόρθωσαν νὰ φωτίσουν τὴν ψυχὴ τοῦ ἀνάξιου ἀδελφοῦ του, ποὺ ντρόπαζε τὸ ὄνομα του καὶ προδίδε ἄτιμα τὴν πατρίδα του!... Κι' ἔτσι, γιὰ τὸ χατηρὴ τῆς πατρίδος, ὁ γενναῖος ἀξιωματικὸς δὲν διάτασε νὰ γίνῃ ἀδελφοκτόνος!..

Σκότωσε τὸν ἀδελφὸ του καὶ εἰδοσκοῖται κατόπι τὴν ἀστυνομία, γιὰ νὰ παραλάβῃ τὸ πτόμα καὶ νὰ τὸ θάψῃ νευρὰ!..

Ἐνα μῆνα ἀργότερα, ὁ ἠρωϊκὸς ἀεροπόρος ἀνέλαβε, τῆ ἀτίθει του, μιὰ ρωσινῶνδινη ἀποστολὴ κ' ἔπεσε θύμα τοῦ καθήροντος στὸ δάσος ποὺ Σαιν-Γουαπῆν, δικαιοῖα μέτρα μακριὰ ἀπ' τὸ σημείο, στὸ ὀποῖο ἦταν σιτημένη ἡ τρομερὴ «Βέρθα» τῶν Γερμανῶν.

